

4. NETWORK SECURITY MECHANISMS

Magnus Jensen

- Motivation
- Authenticated Key Exchange
  - Lave sikker kommunikation
  - Egenskaber
- Needham / Schroeder
  - Udnyttelses angreb
- SSL
  - SSL Handshake
- IPSec
  - Diffie-Hellman key exchange
- SSL vs IPSec
- Password key exchange
  - Problem

NETWORK SECURITY MECHANISMS

Motivation

Så det vi kender som internettet, er i bund og grund et **meget usikkert sted**; og man kan "nemt" som en fremmed **se hvad der sendes** frem og tilbage; nogle gange vil det dertil også være **muligt at ændre** på det.

Det kan **løses** ved at kommunikere igennem "**sikre tunneler**" over internettet; som jeg gerne vil snakke om; og hvordan de bruges og laves.

1. Authenticated Key Exchange

1.1 Lave sikker kommunikation

Hvis vi gerne vil have en sikker kommunikation, bruger vi en protokol kaldet **autentificeret nøgle udveksling**.

Ideen er at, at to parter der har hinandens certifikater og ved hjælp af dem, **ønsker at blive enige om en session key**.

En session key, er en midlertidig key man bruger til kommunikation. Det har følgende fordele:

- **Session Key**
- *Secret Key => Hurtig*
- *Mere sikker, da nøglen konstant udbyttes*

1.2 Egenskaber

Helt konkret er det en protokol for to parter; hvor den bliver startet med intentionen om at etablere en key med den anden part.

Ved enden af protokollen skal hver part godkende og outputte keyen.

Protokollen har nogle betingelser:

- **Agreement** Hvis A vil snakke med B og omvendt; samt de begge acceptere og outputter en key - vil de keys være ens.
- **Secrecy and Authentication** Hvis A vil snakke med B og A acceptere; så deltog B; og hvis B accepterede ville B og snakke med A. Ligeledes kender en fremmed hverken keyen fra A eller B.
- **Freshness** Hvis der udstedes en nøgle, skal den være ny

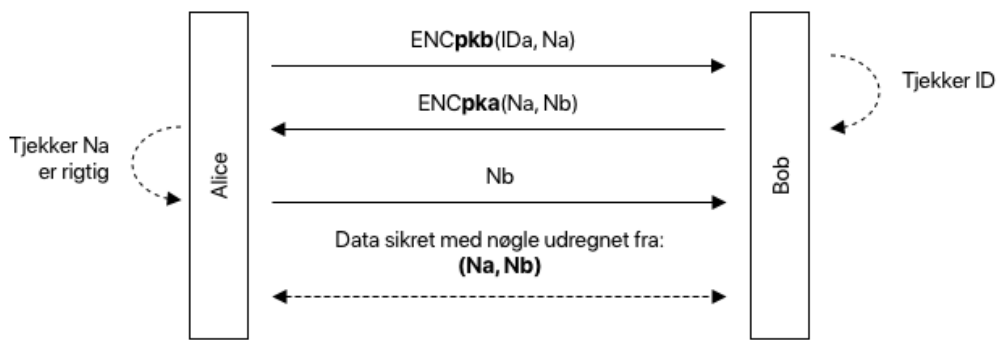
2. Needham / Schroeder

Needham og Schroeder præsenterede engang en sådan protokol.

Den gik således:

- A krypter (IDa, Na), under PKb og sender
- B dekryptere, tjekker id og sender (Na, Nb) under PKa
- A dekryptere og tjekker Na er rigtig og sender Nb tilbage
- B godkender Nb
- Begge lever en key fra Na og Nb

Hvor Na og Nb er nonces.

Needham / Schroeder

2.1 Udnyttelses angreb

Men denne protokol, viste sig ikke at være rigtig.

Hvis vi forestiller os; at en tredje part **E** var blevet banlyst af **B**.

$E \rightsquigarrow B$

Når A forsøger at kontakte E, kan E sende disse forespørgelser videre til B; der blot tror det er A.

$A \rightsquigarrow E \rightsquigarrow B$

Så kan E udnytte A, til at opnå en sikker forbindelse med B, alt imens B tror den snakker med A.

3. SSL

En protokol der virker, og som ofte bruges er SSL.

Secure Socket Layer Protocol

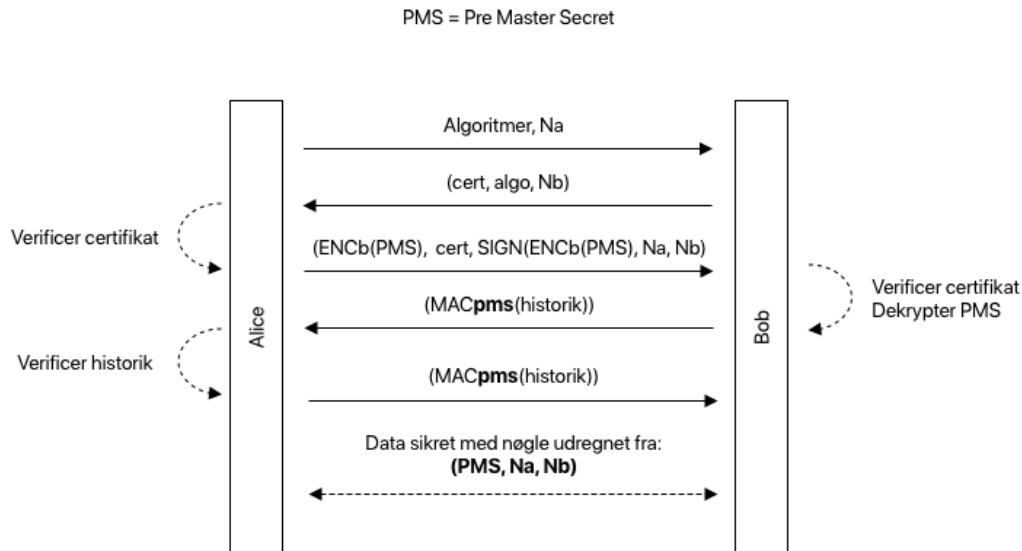
I dag er det dog TLS, men den bliver bare kaldt SSL også.

$TLS \cong SSL$

3.1 SSL Handshake

SSL bruger flere forskellige protokoller for at virke, men den der står for Authenticated Key Exchange hedder "Handshake Protocol".

Den virker ved at **clienten sender** en liste af **kryptoalgoritmer rangeret** som den gerne vil bruge; **serveren svarer** så hvilken en de skal bruge. Så sker key-exchange.

ssl handshake

Ideen ligger i at:

- Serveren beviser den kunne udtrække PMS, ved at sende en MAC af historikken
- Clienten beviser den kunne kryptere PMS
- Client beviser dens historik

Ved at MAC deres **respektive views** af samtalen, kan de bevise at de **havde den samme samtale**, og at intet var ændret.

Dette tvinger en **fremmed til kun at kunne forwarde beskeder, og ikke ændre dem**.

I bund og grund virker SSL mellem en Server og en Client; **men kan være et-vejs** i det kun at serveren har et certifikat. Dette er **typisk for hjemmesider** og vil blive diskuteret senere. Men sikkerheden ligger i signatur + kryptering af deres beviser om historikken.

4. IPSec

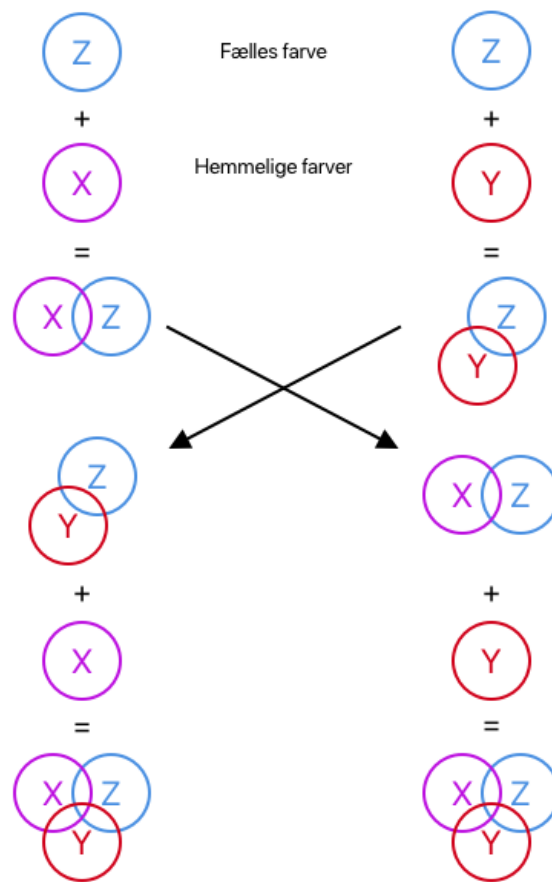
IPSec er en række af protokoller der gør nogenlunde det **samme som SSL** gør; men det sker på et **lavere niveau**; nemlig nede i **transport laget**.

Det vil sige, at selve **forbindelsen mellem to IP'er** vil blive **sikker**. Alt dataen derimod fra samme IP går igennem samme tunnel. **IPSec** bruger Internet Key Exchange, som også er **public-key authenticated**, bare via Diffie Hellman Key Exchange.

4.1 Diffie-Hellman key exchange

Forstiller vi os at det følgende repræsenterer Diffie Hellman, og at det blot ligeså er authenticated med public-key; så vil jeg gerne forklare det ved hjælp af farver; hvordan de bliver enige om en key.

- De starter med en fælles engangsfarve Z
- Vælger hver i sær en hemmelig farve (X og Y) som de blander i.
- Sender blandingen til hinanden public
- Den blanding de får tilsendt tilsætter de nu deres egen private farve i (X og y)
- De har nu begge $X + Y + Z$.

Diffie-Hellman handshake

5. SSL vs IPsec

Det er forskelligt hvornår man bruger hvad; og det kommer an på situationen.

Men fordi IPsec via på transport lageret; så lige så snart det kommer til **netværks-adapteren**, så er forbindelsen **ikke sikker** mere; så det kræver man stoler på sin egen hardware - derimod så kan **alle applikationer** på computeren nu bruge den tunnel.

For **SSL** er man beskyttet helt op til **applikations laget**; hvilket betyder man er immun fra spyware osv.

	<i>IPSEC</i>	<i>SSL</i>
<i>Sikkerhed</i>	<i>Netværks-adapter</i>	<i>Applikation</i>
<i>Fordele</i>	<i>Kan bruges af flere</i>	<i>Imun for spyware mm.</i>

Ulemper

Kræver man stoler på hardware

6. Password key exchange

Som jeg nævnte før ved SSL, kan vi have det som one-way; hvor det **kun er Serveren der har et certifikat** - og at det faktisk er det der **oftest sker med hjemmesider** etc.

Derfor bliver man på mange hjemmesider nød til at angive sig selv med en **bruger og et password**.

6.1 Problem

Men hvad er problemet så? Fordi at passwordet ikke er en central del af en protokol; mener nogle at sikkerheden derfor kun er baseret på passwordet - hvorfor de ligeså mener man bør designe en protokol omkring passwordet.

Men at have en kryptering der kun er baseret på et long-term password, er usikkert; da en fremmed kan opsnappe noget ciphertekst og bruteforce koden offline - for derefter at bruge koden online.

Password Authenticated Key Exchange virker nogenlunde ligesom Diffie; men bruger ens password til at kryptere kommunikationen - så man i sidste ende kan blive enige om en ny key som man fremadrettet bruger.